

Der er mange fordele ved denne udvikling, men desværre har de nye infrastrukturer også deres sårbare punkter, der giver nye muligheder for kriminel adfærd. Kommissionen er bekymret over den stigende cyberkriminalitet, herunder de tilfælde af misbrug og bedrageri, som det ærede medlem henviser til. I januar 2001 udsendte Kommissionen sin første omfattende politiske erklæring om cyberkriminalitet, meddelelsen »Højnelse af sikkerheden i informationsinfrastrukturene og bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet«⁽¹⁾.

For at kunne udnytte de nye og konvergerende teknologiers potentiale fuldt ud, bl.a. til at bekæmpe misbrug effektivt, må både brugere, tjenesteudbydere og de retshåndhævende myndigheder gennemgå en læreproces. I de senere år har Kommissionen forelagt en række lovgivningsinitiativer, der har til formål at beskytte brugerne og give de retshåndhævende myndigheder midler til at bekæmpe de nye former for kriminalitet.

I forbindelse med de typer misbrug og bedrageri, der nævnes i forespørgslen, er et af instrumenterne Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg⁽²⁾. Dette direktiv indfører krav om information, fortrydelsesret og bestemmelser mod svigagtig anvendelse af betalingskort og levering uden forudgående anmodning, og det forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der er effektiv søgsmåls- eller klageadgang. Fristen for gennemførelse i national ret var juni 2000.

For nylig har Kommissionen fremsat forslag om en rammeafgørelse om angreb på informationssystemer⁽³⁾. Dette forslag indeholder bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler vedrørende ulovlig adgang til eller ulovlig forstyrrelse af informationssystemer. Forudsat at vilkårene for anvendelse af dette instrument er til stede, vil det være relevant for situationer, hvor en tjenesteudbyder misbruger systemet og installerer software på en computer uden brugerens tilladelse. Forslaget er i øjeblikket til behandling i Rådet og Parlamentet.

Ud over initiativerne i EU-regi er der i Europarådet i Strasbourg indgået en konvention om cyberkriminalitet i november 2001, der nu er til underskrift og ratificering. Kommissionen har deltaget i forhandlingerne som observatør. Konventionen er foreløbig underskrevet af 12 medlemsstater og vil træde i kraft, når den er ratificeret af mindst 5 signatarer, heraf mindst tre medlemmer af Europarådet. Konventionen indeholder relevante bestemmelser om computerrelateret bedrageri.

Kommissionen vil fortsat aktivt følge udviklingen mht. cyberkriminalitet og internetsikkerhed og vil foreslå yderligere tiltag, når det er nødvendigt.

⁽¹⁾ KOM(2000) 890 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 144 af 4.6.1997.

⁽³⁾ KOM(2002) 173 endelig udg.

(2003/C 52 E/145)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2072/02
af Doris Pack (PPE-DE) til Kommissionen**

(12. juli 2002)

Om: Støtte til tyske luftfartsselskaber

Har Kommissionen til hensigt at godkende, at der udbetales henholdsvis kompensation og skadeserstatning i en størrelsesorden på 71 mio. EUR til tyske luftfartsselskaber (70 mio. EUR til Lufthansa og 1 mio. EUR til Deutsche BA) — til trods for, at begge disse selskaber får præferencebehandling i forhold til små og mellemstore virksomheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(3. september 2002)

Kommissionen har allerede den 2. juli 2002 godkendt, hvorledes de tyske flyselskaber kompenseres for de tab, som lukningen af visse dele af luftrummet mellem den 11. og den 14. september 2001 forårsagede. Kommissionen bekræfter, at der i henhold til ordningen højst kan ydes 71 mio. EUR i kompensation.

Denne kommissionsbeslutning indgår i Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2001 »Følgerne for luftfarten af attentaterne i USA (¹)«. I denne meddelelse accepterede Kommissionen, at der undtagelsesvis kan ydes visse former for støtte til luftfartssektoren, bl.a. vedrørende omkostninger som følge af lukning af et luftrum, »hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder« (citater af EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).

Dog havde Kommissionen den opfattelse, at sådanne støtteordninger skulle opfylde en række objektive betingelser.

Den tyske ordning opfylder samtlige disse kriterier:

- den sigter mod kun at kompensere for de omkostninger, der er konstateret i løbet af disse fire dage som følge af de nationale myndigheders beslutning om at suspendere flytrafikken,
- den er beregnet objektivt ud fra indtægtstabet, korrigeret for sparede omkostninger og ekstra udgifter i perioden
- den vedrører uden forskelsbehandling alle de tyske luftfartsselskaber.

⁽¹⁾ KOM(2001) 574 endelig udg.

(2003/C 52 E/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2079/02
af Roberta Angelilli (UEN) til Kommissionen

(8. juli 2002)

Om: Manglende tildeling af bevillinger fra Urban II-programmet til byen Rom

Ifølge den seneste udgave af Urban-programmet gennemfører byen Rom projektet med så store forsinkelser, at dette har ført til en delvis nedskæring af de oprindeligt opførte bevillinger. I henhold til den nuværende udgave af Urban II får Rom ifølge meddelelser fra det italienske ministerium for infrastruktur og transport og oplysninger på Europa-Kommissionens website overhovedet ingen støtte til dette projekt. Endvidere er byen hverken opført på listen over de første 10 støtteberettigede byer på europæisk plan eller blandt de derpå følgende 20 på den italienske liste, Urban Italia (lov 388/2000). Byen Rom er øjensynligt opført som nr. 39 på den officielle liste. Urban er utvivlsomt et af de af EU's projekter, der hidtil har fungeret bedst, og det er et vigtigt instrument til udvikling af storbyernes randområder og byområder med svære økologiske og sociale problemer. Milano er f.eks. opført som nr. 2 på denne liste.

Kan Kommissionen derfor oplyse, af hvilke årsager (formelle eller substantielle mangler, forsinket forelæggelse af ansøgninger, utilstrækkelig dokumentation osv.) det af byen Rom forelagte projekt ikke blev fundet støtteberettiget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(31. juli 2002)

Som følge af meddelelsen (¹) af 28. april 2000 fra Kommissionen til medlemsstaterne om retningslinjerne for EF-initiativet Urban II offentliggjorde ministeriet for infrastruktur og transport i den italienske statstidende nr. 168 af 20. juli 2000 en indkaldelse af forslag med henblik på at udvælge de italienske byer, der kan opnå støtte under EF-initiativet Urban II.

I annoncen gengives korrekt de støttekriterier, der er fastsat i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen, og det præciseres, hvilke evaluerings- og udvælgelseskriterier det italienske ministerium senere vil benytte til at foretage en bedømmelse af de modtagne ansøgningers berettigelse. På dette grundlag har de nationale myndigheder i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet opstillet en prioriteringsliste over ansøgningerne. På baggrund af det beløb, der er afsat til Italien vedrørende Urban II, og målsætningen om at